

Něco o mém životě

Vzpomínky | 28.11.2013 @ 18.38

Po krátkém čase jsem se k Bibli vrátila a začala jsem si číst žalmy, které mi moc pomáhaly. Hodně jsem si je oblíbila a z nich jsem získávala i sílu, naději a lásku. Upoutávaly mě Davidovy žalmy, protože on prožíval totéž co já.

Ten čas v Německu byl pro mne dobrý v tom, že jsem vždy utíkala s každým problémem k Pánu. Můj vztah s ním rostl a prohluboval se, ale já jsem si to neuvědomovala. Cítila jsem jenom bolest a trápení, žádná odpověď, hořkost atd. Byla to těžká situace. Hodně jsem plakávala a chtěla vždy umřít. Pravidelně jsem se modlila, aby si mě Pán vzal k sobě, protože jsem chápala, že život bez Boha nemá žádný smysl. Osobně jsem Boha moc neznala, ale vím, že mi s ním bylo dobře a cítila jsem, že mne moc miluje.

Jednou jsem si vyšla na krátkou procházku a jako obvykle jsem vylévala Bohu svoje nešťastné srdce. Po modlitbě mi Duch svatý položil otázku:

„Miluješ mě?“

Okamžitě jsem zareagovala:

„No jasně, že tě miluji, vždyť ty jsi pro mne to jediné a nejdůležitější, co v životě mám.“

„Když mě miluješ, běž na biblickou školu.“

Rozplakala jsem se.

„Bože, to po mně nemůžeš chtít! Žádej prosím ode mne cokoliv, se vším budu souhlasit, jen do školy ne! Školu od mne nežádej.“

Celé Aniččino svědectví nabízíme ke stažení:

- [Anicka-svedectvo.doc](#)

<http://ampm.buban.cz/vzpominky/neco-o-mem-zivote/>

Copyright © 2012 Ana-Maria + Michael. All rights reserved.